

Folketingets Grønlandsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 1745

Doknr.
564658

Dato
16-05-2018

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 14. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz Larsen (IA).

Spørgsmål nr. 46:

"Hvad agter ministeren at gøre for at rette op på problemet med "inaktive" cpr-numre, som en del tilflyttere fra Grønland til Danmark oplever, når de skal folkeregistreres i Danmark. Spørgeren er blevet gjort opmærksom på, at baggrunden for problematikken formentlig er, at de berørte tilflyttere har været registreret i Grønland som "uden fast bopæl", hvilket så fører til, at cpr-nummeret i cpr-registeret opfattes som "inaktivt". Det giver for den enkelte tilflytter udfordringer med at modtage den hjælp, som vedkommende er berettiget til og vanskeliggør vedkommendes mulighed for en hensigtsmæssig start på tilværelsen i Danmark. Samtidig betyder de "inaktive" cpr-numre et unødigt ressourceforbrug for de sociale myndigheder i både Grønland og Danmark, når cpr-nummeret skal gøres "aktivt"."

Svar:

I forlængelse af det foreløbige svar, som blev oversendt til Folketingets Grønlandsudvalg d. 6. april 2018, følger hermed den endelige besvarelse af spørgsmålet.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Børne- og Socialministeriet anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet samt Beskæftigelsesministeriet om bidrag.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har som svar på spørgsmålet oplyst følgende:

"Reglerne for bopælsregistrering i CPR er fastlagt i CPR-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 af lov om Det Centrale Personregister. CPR-loven er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1198 af 29. november 2006 med senere ændringer. Reglerne i anordningen vedrørende kommunalbestyrelsens bopælsregistrering i Grønland er overensstemmende med CPR-lovens regler herom.

Det følger af CPR-lovens § 6, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i CPR skal registrere enhver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende efter kapitel 4-6 skal være registreret her i landet. Ved bopæl forstås efter denne bestemmelse det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele. Efter CPR-lovens § 6, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen registrere den, der ingen bopæl har, på vedkommendes faste opholdssted i kommunen uanset dets karakter. For at opholdsstedet kan anses for fast, skal opholdet efter denne bestemmelse have

en vis varighed, hvorunder opholdsstedet ikke bevæges. Det følger af CPR-lovens § 6, stk. 3, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen afgør, om en anmeldt flytning opfylder betingelserne for at blive registreret, jf. kapitel 4-6. Det følger af CPR-lovens § 6, stk. 3, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen ikke må registrere en person på en adresse, hvis der er tvivl om, hvorvidt vedkommende bor eller opholder sig der, jf. stk. 1 og 2, men først skal undersøge sagen. Efter CPR-lovens § 6, stk. 4, skal den hidtidige bopælskommune fortsat have registreret den, der intet fast opholdssted har, men kommunalbestyrelsen skal registrere den pågældende som fraflyttet den tidligere adresse.

Det er således ikke muligt at blive bopælsregistreret i CPR som tilflyttet en kommune, medmindre vedkommende har en bopæl eller et fast opholdssted, der kan danne grundlag for bopælsregistrering i CPR i denne kommune. Dette gælder, uanset om der er tale om en flytning mellem to danske kommuner eller en flytning mellem en grønlandsk og en dansk kommune. Det skyldes, at en flytning mellem Grønland og Danmark betragtes som en indenlandsk flytning. Det forhold alene, at en person har taget ophold i en anden kommune, kan således ikke danne grundlag for bopælsregistrering i CPR i denne kommune. Vedkommende vil i givet fald – trods sit faktiske ophold i en ny kommune – skulle registreres i CPR som værende uden fast bopæl i den sidste kommune, hvor vedkommende havde en adresse, jf. CPR-lovens § 6, stk. 4. Vedkommendes personnummer er således ikke "inaktivt" i CPR, men registreringen i CPR i den grønlandske kommune, hvor vedkommende sidst havde en adresse, afspejler det forhold, at vedkommende ikke opfylder betingelserne for at blive bopælsregistreret i den nye danske opholdskommune."

Beskæftigelsesministeriet har som svar på spørgsmålet oplyst følgende:

"Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik, at enhver som opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov. Personen skal endvidere opfylde betingelserne for at få ret til uddannelses- eller kontanthjælp, herunder:

- at personen har været udsat for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser."

I forhold til hjælp og støtte efter servicelovens regler, så fremgår det af § 2, at enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

I det omfang en person har ret til hjælp efter de i svaret omtalte love, fastlægger § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvilken kommune i Danmark, der har pligt til at yde hjælpen.

Udgangspunktet er således efter lovens § 9, stk. 1, at opholdskommunen har pligt til at yde hjælp. En persons opholdskommune er efter lovens § 9, stk. 2, den kommune, hvor borgeren bor eller sædvanligvis opholder sig.

Spørgsmålet om betydningen i denne forbindelse af bopælsregistrering i CPR er nærmere belyst i punkt 330 i vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område. Heraf fremgår:

"Ved afgørelse af hvilken kommune, der er opholdskommune kan der lægges vægt på flere momenter. Det kan ikke angives udtømmende, hvad der kan lægges vægt på. Bopælsregistreringen i CPR er et vigtigt moment, men de faktiske forhold vejer tungere. Dette gælder særligt i forhold til hjemløse. Et væsentligt moment er personens egne oplysninger, ikke mindst om hvor den pågældende har været, og hvor den pågældende har mest lyst til at opholde sig. Der kan også lægges vægt på, hvor en person senest har været i kontakt med offentlige myndigheder for at få hjælp eller få udbetalt ydelser.

Man skal være opmærksom på, at alle personer altid har en opholdskommune, og at der derfor ikke kan stilles minimumskrav til den tilknytning en person skal have til en kommune, for at kommunen kan anses for opholdskommune. Fastlæggelsen af, hvilken kommune der er opholdskommune, kræver ofte, at der foretages en vurdering af en persons tilknytning til flere kommuner, for at fastslå hvilken kommune der er nærmest til at anse for at være personens opholdskommune.”

I vejledningens punkt 363 anføres tilsvarende:

”Bopælsregistrering i CPR er ikke afgørende for retten til hjælp og udgør kun et moment, i fastlæggelsen af, hvilken af flere kommuner der er handlekommune.”

Det er således ikke en afgørende forudsætning for en persons ret til at modtage hjælp i en dansk kommune efter den sociale lovgivning, at den pågældende er bopælsregistreret i CPR i kommunen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado